Diumenge XI (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 7, 36—8, 3): Un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que era una pecadora. Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum.

El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Si aquest fos profeta, sabria qui és aquesta dona que el toca i quina mena de vida porta: és una pecadora». Jesús li digué: «Simó, t'haig de dir una cosa».Ell li respongué: «Digues, mestre». «Dos homes devien diners a un prestador: l'un li devia cinc-cents denaris, i l'altre, cinquanta. Com que no tenien res per a pagar, els va perdonar el deute a tots dos. Quin d'ells et sembla que l'estimarà més?». Simó li contestà: «Suposo que aquell a qui ha perdonat el deute més gran». Jesús li diu: «Has respost correctament». Llavors es girà cap a la dona i digué a Simó: «Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per a rentar-me els peus; ella, en canvi, me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells. Tu no m'has rebut amb un bes; ella, en canvi, d'ençà que he entrat, no ha parat de besar-me els peus. Tu no m'has ungit el cap amb oli; ella, en canvi, m'ha ungit els peus amb perfum. Així, doncs, t'asseguro que els seus molts pecats li han estat perdonats: per això ella estima molt. Aquell a qui poc és perdonat, estima poc».

Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats». Els qui eren a taula amb ell començaren a pensar: «Qui és aquest que fins i tot perdona pecats?». Jesús digué encara a la dona: «La teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau».

Després d'això, Jesús anava per cada vila i per cada poble predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu. L'acompanyaven els Dotze i algunes dones que havien estat curades d'esperits malignes i de malalties: Maria, l'anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, Joana, la muller de Cuses, administrador d'Herodes, Susanna i moltes altres, que els proveïen

amb els seus béns.

«Tu no m'has donat aigua per a rentar-me els peus (...), tu no m'has rebut amb un bes (...), tu no m'has ungit el cap amb oli»

Fr. Eusebio MARTÍNEZ
(Brownsville, Texas, Estats Units)

Avui, l'Evangeli ens explica que ningú que trobi Jesús pot fer-ho amb indiferència. ¿Per què el rabí el convida a compartir el seu menjar per a tractar-lo, després, amb descortesia tot descurant atendre'l amb les mostres de respecte i d'honor acostumades?

Lluc dibuixa un agut contrast entre l'arrogant i incorrupte fariseu, que segueix totes les normes, però manca de la sensibilitat per tal d'aplicar les més elementals accions d'amabilitat envers l'hoste, i la dona que —tenint una reputació de pecadora— rep Jesús amb una atenció amorosa (cf. Lc 7,45-46). No hi ha dubte que ella entén la importància d'aquesta amorosa atenció, alhora que el fariseu manca totalment d'aquesta sensibilitat. Els fariseus evitaven la companyonia dels "pecadors públics" i, en fer-ho, descuraven donar-los l'ajut que necessiten amb vista a trobar llur guarició i llur integritat.

Com a éssers humans, és molt difícil estimar veritablement i reeixir perdonar les persones, i caiem en la temptació de preocupar-nos de les aparences per tal d'adquirir, així, la reputació d'una vida virtuosa, alhora que continuem conreant la nostra tendència a jutjar i a no perdonar. Moltes narracions de l'Evangeli ens parlen de l'actitud dels fariseus enfront dels publicans. Si ara volguéssim descriure allò que els fariseus farien si visquessin en la nostra societat d'ara, podríem veure —per exemple— que certament anirien a Missa i seguirien adientment, però en llur camí de tornada a casa, no dubtarien en criticar negativament els altres. Certament, és laudable assistir a Missa i observar les normes del capteniment cristià, però tota aquesta acurada observança no té cap valor si no va acompanyada d'un genuí esperit d'amor i perdó.

Segons Benet XVI, «el nou culte cristià abasta tots els aspectes de la vida, transfigurant-la (...). L'Eucaristia, en implicar la realitat humana concreta del creient, fa possible dia a dia la transfiguració progressiva de l'home, cridat a esdevenir per gràcia la imatge del Fill de Déu».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El començament de les obres bones és la confessió de les obres dolentes. Fas la veritat i vens a la Llum» (Sant Agustí)

- «L'amor i el perdó són simultanis: Déu li perdona molt, li perdona tot, perquè 'ha estimat molt'; i ella adora Jesús perquè percep que en Ell hi ha misericòrdia i no condemna» (Papa Francesc)

- «Com que som morts o, almenys, ferits pel pecat, el primer efecte del do de l'Amor és el perdó dels nostres pecats. La comunió de l'Esperit Sant, dintre l'Església, retorna als batejats la semblança divina perduda amb el pecat» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 734)